

Afgørelse af den Europæiske Ombudsmand om klage 287/2000/PB over Europa-Kommissionen

Afgørelse

Sag 287/2000/PB - Indledt den 30/03/2000 - Afgørelse af 23/08/2001

Strasbourg, den 23. august 2001

Den 22. februar 2000 indgav De en klage til Den Europæiske Ombudsmand med hensyn til Kommissionens manglende og stærkt forsinkede udbetaling for evalueringsarbejde.

Den 30. marts 2000 fremsendte jeg klagen til Kommissionens formand. Kommissionen sendte sin udtalelse den 16. juni 2000. Jeg fremsendte denne udtalelse til Dem og opfordrede Dem til at fremsætte Deres bemærkninger hertil, som De sendte den 1. august 2000. Den 8. november 2000 anmodede jeg Kommissionen om en yderligere udtalelse, som jeg modtog den 22. december 2000 og sendte til Dem den 23. januar 2001. Det fremgår ikke, at De har sendt nogen yderligere bemærkninger. Den 14. maj 2001 sendte jeg Dem et brev med forslag om en mindelig løsning. Den 7. juni 2001 afviste De endelig mit forslag om en mindelig løsning.

Jeg skal herved orientere Dem om resultaterne af de undersøgelser, jeg har foretaget.

KLAGEN

I februar 2000 indgav klageren en klage til Ombudsmanden over betalingsproblemer i forbindelse med en kontrakt med Kommissionen. Ifølge klageren skulle klagen ses på følgende baggrund:

Den 22. juli 1999 forelagde klageren en regning med anmodning om betaling af diverse udgifter, han havde haft i forbindelse med kontraktgennemførelsen. Den 18. august 1999 anmodede den tjenestemand i Kommissionen, der havde med kontrakten at gøre, Albert Gauthier, i en e-mail klageren om at ændre regningen. Albert Gauthier ønskede, at de to udgiftskategorier, som ikke kunne godtgøres, nemlig rejse- og arbejdsforsikring, og beløb betalt til det rejsebureau, hvor klageren havde købt flybillet, blev strøget i regningen.

Den 26. august 1999 meddelte klageren i en e-mail Kommissionens tjenestemand, at han ikke ønskede at foretage nogen ændringer i regningen. Han anførte, at han havde bestilt billetten til Bruxelles på sit sædvanlige rejsebureau, som er kendt for at være effektivt og billigt, og som

navnlig bistår virksomheder med at finde frem til de bedst mulige tilbud.

Den 18. oktober 1999 spurgte klageren Albert Gauthier, hvorfor han ikke havde fået udbetalt pengene endnu. Albert Gauthier svarede, at pengene var på vej, og at forsinkelsen skyldtes de spørgsmål, han havde stillet vedrørende regningen. Klageren svarede straks og klagede over forsinkelsen. Albert Gauthier svarede, at han udmærket forstod klagerens problem og håbede, at klageren meget snart ville modtage pengene.

Den 19. oktober 1999 sendte klageren endnu et brev til Albert Gauthier for at forhøre sig, om tjenestemanden havde været i kontakt med "regnskabskontoret", og om tjenestemanden ville anbefale, at han sendte et rykkerbrev. Albert Gauthier svarede, at han havde været i kontakt med det pågældende kontor, og at det ikke skulle være nødvendigt med et rykkerbrev.

Den 5. november 1999 sendte klageren et anbefalet brev med anmodning om udbetaling af pengene.

Den 10. november 1999 sendte klageren endnu en e-mail vedrørende betalingen. Albert Gauthier svarede, at den tjenestegren i Kommissionen, der skulle foretage udbetalingen, ville gøre dette snarest muligt. Albert Gauthier beklagede forsinkelsen.

Den 17. november 1999 modtog klageren en e-mail fra Suzanne Georgiou på vegne af Albert Gauthier. Suzanne Georgiou meddelte klageren, at den tjenestegren i Kommissionen, der skulle foretage udbetalingen, havde afvist hans fordring på godtgørelse for rejse- og arbejdsforsikring, og udgifter til rejsebureauet, dvs. de udgiftskategorier, der var blevet afvist i e-mailen af 18. august 1999. Suzanne Georgiou beklagede inderligt forsinkelsen, der, som hun anførte, hang sammen med det sædvanlige smøleri i Kommissionen. Klageren blev anmodet om at sende en yderligere regning. Den 18. november svarede klageren, at han havde forstået det sådan, at det, at hans e-mail af 26. august ikke var blevet besvaret, betød, at hans indvendinger mod at ændre regningen var blevet accepteret. Han nægtede fortsat at ændre regningen og påpegede, at han ikke havde fået en fyldestgørende forklaring på, hvorfor han ikke skulle have sine udgifter godtgjort. Klageren udbad sig oplysninger om, hvilke muligheder han havde for at klage over Kommissionen.

Den 22. november 1999 sendte Albert Gauthier en e-mail til klageren. Han anførte heri, at han ikke var enig med klageren i, at Kommissionen burde godtgøre hans udgifter til "travel and work insurance" og til rejsebureauet. Han indrømmede dog, at udbetalingen af det udestående beløb var forsinket. Han foreslog endnu en gang, at klageren sendte en ændret regning for at bringe sagen i orden. Den 22. november 1999 klagede klageren over dette svar. Den 23. november 1999 sendte klageren en ændret regning til Kommissionen i overensstemmelse med Albert Gauthiers anmodning.

Den 22. december 1999 sendte klageren endnu et brev til Albert Gauthier, hvori han klagede over, at han endnu ikke havde fået nogen penge. Den 13. januar 2000 sendte klageren et rykkerbrev til Kommissionen, denne gang med en tillægsregning med krav om udbetaling af renter på forsinket betaling, som han angav til DKK 1.008, og en godtgørelse på i alt DKK 400

for de to rykkerbreve, han have sendt.

Den 27. januar 2000 sendte Albert Gauthier et brev til klageren, hvori han anførte, at Kommissionen ikke kunne ændre regninger, og at kontrahenten derfor måtte forelægge en ny regning, selv om det kun drejede sig om småbeløb. Albert Gauthier undskyldte endvidere det forsinkede svar på klagerens ændrede regning med, at december havde været en meget travl måned, hvor Kommissionen skulle afslutte mange kontrakter.

Den 21. februar 2000 sendte klageren et yderligere brev til Kommissionen, hvori han klagede over, at den ikke havde betalt ham endnu. Han vedføjede en ajourført udgave af tillægsregningen af 13. januar, hvor beløbene var blevet forhøjet til henholdsvis DKK 1.260 og 600.

I sin klage til Ombudsmanden klagede klageren over Kommissionens manglende og stærkt forsinkede betaling for hans arbejde.

Klageren krævede betaling fra Kommissionen og anmodede endvidere om kompensation for den tid og det besvær, sagen havde kostet ham.

UNDERSØGELSEN

Kommissionens udtalelse

Klagen blev sendt til Kommissionen, som afgav følgende udtalelse:

Kommissionen indrømmede, at der var sket forsinkelser, som imidlertid delvis skyldtes fejl i klagerens anmodning om betaling. Det beløb, klageren havde anmodet om i sin ændrede faktura af 23. november 1999, var blevet sendt den 7. marts 2000. Renter på forsinkelser ville blive betalt i henhold til kontraktbestemmelserne.

Endvidere var det involverede personale i Kommissionen blevet bedt om at være særligt opmærksom på at behandle sagsakter vedrørende betaling hurtigt, når disse med hensyn til form og indhold ikke er helt i overensstemmelse med reglerne.

Klagerens bemærkninger

I sine bemærkninger anførte klageren, at han havde modtaget de penge, han havde anmodet om i den ændrede Regning, men at hans tillægsregning på i alt DKK 1.860 ikke var blevet betalt. Han havde kun fået udbetalt et beløb på DKK 139 for forsinket betaling.

Endvidere havde klageren stærke indvendinger imod Kommissionens henvisning til, at forsinkelserne delvis skyldtes ham selv. Han påpegede, at Kommissionen ikke havde reageret på hans indvending mod Kommissionens anmodning om, at han ændrede sin første regning af 22. juli 1999, og at Kommissionen senere havde meddelt ham, at pengene var på vej, selv om de ikke var det. Klageren mente tværtimod, at den forsinkelse, der opstod, indtil klageren forelagde sin ændrede regning, skyldtes Kommissionens fejlagtige håndtering af hans indvending mod dens anmodning om, at han ændrede sin første regning. Han mente, at Kommissionen derfor havde pligt til at betale renter for forsinket betaling beregnet fra den 22.

juli 1999.

Yderligere undersøgelser

Ombudsmanden anmodede Kommissionen om nærmere oplysninger om dens holdning til den tillægsregning, klageren havde forelagt Kommissionen den 13. januar 2000, og hvori han krævede udbetaling af renter beregnet fra den 22. juli 1999.

I sit svar beklagede Kommissionen først, at den ikke havde sendt klageren et brev med en forklaring på, hvordan renterne var beregnet. Der var dog blevet rettet op på dette forhold, og der var for nylig sendt et brev til klageren med en redegørelse herfor.

Med hensyn til selve stridsspørgsmålet anførte Kommissionen, at den ikke var forpligtet til at betale, før den havde modtaget en korrekt faktura. I dette tilfælde var klagerens faktura ikke korrekt i henhold til kontrakten, hvilket klageren var blevet underrettet om den 18. august 1999.

Kommissionens tjenestegrene havde derfor beregnet renter fra og med den 25. november 1999 med den 24. januar 2000 som forfaldsdato og den 7. marts 2000 som faktisk betalingstidspunkt. Følgelig var betalingsforsinkelsen 104 dage, og Kommissionen havde betalt renter af det udestående beløb (≈ 3.342,45) for 44 dage. Endvidere anførte den, at den anvendte rentesats specifikt fremgik af kontraktens artikel 4.2.4, hvilket også var blevet oplyst i et brev, der var blevet sendt til klageren den 30. november 2000.

Kommissionen mente ikke, at klagerens krav om godtgørelse for rykkerbrevene var begrundet.

Endvidere var Kommissionens personale blevet anmodet om at være særligt opmærksomme på at oplyse kontrahenterne om, hvordan renter beregnes.

Kommissionens anden udtalelse blev fremsendt til klageren, som ikke har fremsat yderligere bemærkninger.

OMBUDSMANDENS FORSØG PÅ AT FÅ EN MINDELIG LØSNING I STAND

På grundlag af sine undersøgelser mente Ombudsmanden, at der kunne foreligge fejl og forsømmelser i forbindelse med klagerens første påstand (jf. nedenstående). Den 14. maj 2001 forelagde Ombudsmanden derfor klageren et forslag til en mindelig løsning, som klageren imidlertid afviste. Ombudsmandens fandt derfor, at der ikke kunne indgås en mindelig løsning.

AFGØRELSEN

1 Påstanden om stærkt forsinket betaling

1.1 Ifølge klagerens påstand skete der forsinket udbetaling af et beløb, som han havde anmodet om den 22. juli 1999, i henhold til en kontrakt med Kommissionen. I dette beløb var medregnet udgifter, som Kommissionen nægtede at godtgøre. Kommissionen mente ikke, at klageren havde krav på godtgørelse af disse udgifter, og havde derfor i en e-mail af 18. august

1999 anmodet klageren om at forelægge en ændret regning.

1.2 I forlængelse af en brevveksling med Kommissionen forelagde klageren en ændret regning den 25. november 1999. Efter at klagen var blevet forelagt Ombudsmanden, betalte Kommissionen det beløb, klageren anmodede om i den ændrede regning. Kommissionen har endvidere indrømmet, at der skete betalingsforsinkelse, efter at den havde modtaget klagerens ændrede regning den 25. november 1999. Kommissionen har betalt klageren renter for denne forsinkelse.

1.3 Klageren havde en anden opfattelse af, hvilken dato renterne burde have været beregnet fra. Kommissionen mente, at forsinkelsen burde beregnes fra den dato, hvor Kommissionen havde modtaget klagerens ændrede regning, dvs. den 25. november 1999. Ifølge klageren burde den beregnes fra den dag, hvor han forelagde sin første regning, dvs. den 22. juli 1999.

1.4 Kommissionen anmodede den 28. august 1999 klageren om at ændre et betalingskrav, som han havde forelagt i henhold til en kontrakt med Kommissionen. Klageren gjorde indvendinger mod denne anmodning, men fik ikke noget svar på disse indvendinger. Senere meddelte Kommissionen flere gange fejlagtigt klageren, at betalingen var på vej. Klageren kunne derfor med god grund gå ud fra, at han ville blive betalt. Han kunne ikke vide, at han fortsat skulle forelægge en ændret regning for at få pengene udbetalt. Da Kommissionen senere gav klageren klar besked om, at der ikke ville ske udbetaling uden en ændret regning, føjede klageren sig og forelagde en ny regning.

1.5 I den omstridte forsinkelsesperiode undlod Kommissionen således ikke alene at give klageren et svar på hans indvending mod at forelægge en ændret regning, men også at meddele klageren, at betalingen ikke ville ske, medmindre der blev forelagt en ændret regning. Disse forsømmelser fra Kommissionens side synes at have været de faktiske årsager til den forsinkelse, der opstod, inden klageren forelagde sin ændrede regning. Nedenstående følger en kritisk bemærkning.

1.6 Den 14. maj 2001 forelagde Ombudsmanden klageren et forslag til en mindelig løsning vedrørende dette aspekt. Ombudsmanden foreslog, at Kommissionen blev anmodet om at overveje at betale klageren renter for perioden forud for klagerens forelæggelse af den ændrede regning. Klageren afviste Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning. Han anførte, at han ikke ville acceptere et forslag til en mindelig løsning, som ikke omhandlede hans krav om kompensation for den tid og det besvær, det havde kostet ham at få udbetalt pengene (jf. nedenstående punkt 2). Ombudsmanden fandt derfor, at der ikke kunne indgås en mindelig løsning, og at der ikke var grund til at undersøge dette aspekt af klagen yderligere.

2 Krav om kompensation for tid og besvær

2.1 Klageren krævede kompensation for det besvær, han havde haft med at få udbetalt pengene, som han endeligt modtog fra Kommissionen. Kommissionen nægtede at betale kompensation for klagerens besvær med at få udbetalt pengene.

2.2 Det forekommer, at der ikke findes entydige erstatningsregler for enkeltpersoners besvær i forbindelse med klager over fejl og forsømmelser. Kommissionens svar desangående

forekommer derfor rimeligt. Der foreligger således ikke fejl og forsømmelser fra Kommissionens side i forbindelse med dette aspekt af klagen.

3 Konklusion

Da klageren ikke kunne acceptere det forslag til en mindelig løsning, som Ombudsmanden forelagde ham, er det ikke muligt at indgå en mindelig løsning i denne sag. Ombudsmanden afslutter derfor sagen med følgende kritiske bemærkning:

I den omstridte forsinkelsesperiode undlod Kommissionen ikke alene at give klageren et svar på hans indvending mod at forelægge en ændret regning, men også at meddele klageren, at betalingen ikke ville ske, medmindre der blev forelagt en ændret regning. Dette udgør tilfælde af fejl og forsømmelser.

Kommissionens formand vil ligeledes blive orienteret om denne afgørelse.

Med venlig hilsen

Jacob SÖDERMAN